

*Vedr. lovforslag nr. 15 (ejerlejlighedsloven).
Forslagets § 1, nr. 1.*

Indholdet af denne bestemmelse vil i givet fald ikke medføre nogen ændring i forhold til den fremgangsmåde, der rent faktisk følges i forbindelse med handel med ejerlejligheder. Alligevel finder vi det mindre rimeligt at søge en sådan oplysningspligt lovfæstet, når henses til, at der er tale om en særlovgivning *specielt* for ejerlejligheder. Iøvrigt bemærkes, at ejerlejlighedskøbere — ganske på samme måde som andre, der køber fast ejendom — i langt det overvejende antal tilfælde er repræsenteret af en advokat.

Med hensyn til selve formuleringen bemærkes, at det ikke fremgår af forslaget eller af bemærkningerne hertil, hvad udtrykket „ejerforeningens finansiering“ dækker.

Hvad særligt angår den del af bestemmelsen, som alene vedrører nyopførte ejerlejligheder, bemærkes, at vi også her må tage afstand fra, at der skal kunne kræves sådanne oplysninger, når talen er *specielt* om ejerlejligheder. En sådan oplysningspligt må umiddelbart betragtes som et forsøg på at mistænkeliggøre kredsen af potentielle bygherrer på dette område. Efter vor opfattelse er en sådan bestemmelse helt overflødig.

Forslagets § 1, nr. 2.

Medens restriktioner i adgangen til opdeling af ejendomme i ejerlejligheder hidtil har været optaget i lov om midlertidig regulering af boligforholdene — det sted, hvor restriktioner af denne art naturligt hører hjemme — foreslår boligministeren nu, at såvel de allerede gennemførte som de nu foreslåede restriktioner indarbejdes i selve ejerlejlighedsloven. Herved får disse restriktioner karakter af noget permanent, hvilket efter vor opfattelse harmonerer dårligt med boligministerens karakteristik af det omhandlede kompleks af lovforslag, nemlig som „kriselovgivning“. Endvidere er denne

ændring efter vor opfattelse meget betænkelig, når henses til det oprindelige sigte med såvel selve ejerlejlighedsloven — som blev gennemført af samtlige fire i „boligforliget“ deltagende partier — som den gennemførte opdeling af lejelovgivningen i en permanent og en midlertidig lov.

Fællesforeningen må derfor protestere mod den nu foreslåede yderligere indskrænkning af ejerlejlighedslovens anvendelsesområde, både forsåvidt angår forslaget om, at bygninger, hvis opførelse er påbegyndt før 1/7 1966, ikke længere skal kunne opdeles, og forslaget om, at § 10, stk. 1 nu også skal finde anvendelse på ejendomme beliggende i nuværende og kommende uregulerede områder. Specielt dette sidste viser efter Fællesforeningens opfattelse, at fremsættelsen af lovforslaget ikke er sagligt begrundet, men snarere må formodes at være begrundet i en rent politisk bestemt aversion mod selve ejerlejlighedssystemet — i hvert fald i den gamle boligmasse.

Udvalget opfordres derfor til at foreslå, at restriktionsbestemmelserne påny anbringes i den midlertidige boligreguleringslov, således at der bl. a. på den baggrund kan gives mulighed for en fortsættelse af bestræbelserne i de uregulerede områder på at gennemføre en normalisering af boligmarkedet.

Vi tillader os derfor at henstille til udvalget, at det tages op til fornyet, grundig overvejelse, om der overhovedet er nogen begrundelse for at gennemføre en yderligere indskrænkning af opdelingsadgangen i forhold til de i 1970 indførte begrænsninger, hvorved bemærkes, at allerede disse sidstnævnte begrænsninger efter Fællesforeningens opfattelse var alt for vidtgående.

Sluttelig tillader vi os at anmode om foretræde for det ærede udvalg, således at vi kan få lejlighed til over for udvalget at uddybe vore ovennævnte synspunkter nærmere.

Med venlig hilsen

FÆLLESFORENINGEN AF
EJERLEJLIGHEDSFØRENINGER I DANMARK

H. Vang Jensen,
formand

/ Jens Henning,
kontorchef.